

## Drugačija vrsta sreće

Marcela Trujillo Nadnaravni savjeti koje sam naučila od svetog Josemarije u 'Putu' pomogli su mi da najteže stvari vedro prihvatim jer nećete nikada pronaći sreću ako idete vremenitim prečacem zadovoljstva.

17.01.2011.

Nedugo nakon svojega vjenčanja dijagnosticirali su mi rak cerviksa maternice. Išla sam na operaciju i liječenje i sve je prošlo dobro. Moram

reći da je to bilo tako zbog ljubavi moga muža i svećenika koji je bio kvalificiran za pitanja medicine i koji mi je savjetovao da odbijem svaki medicinski tretman koji bi mi onemogućio da kasnije imam djecu, i to sve dok postoje bilo kakve druge opcije. Tri godine nakon moga liječenja stigla nam je Maria Antonia. A tri godine iza nje dobili smo Nicolasa i Isabel. Naša je najmlađa kćer rođena s Downovim sindromom.

Kada sam bila djevojka netko mi je dao odličnu malu knjigu Put, koja mi je i danas velika pomoć. Godinama kasnije, na Sveučilištu La Sabana, počela sam pohađati satove kršćanske formacije koje su držali ljudi iz Opusa Dei. Nadnaravni savjeti koje sam naučila od svetog Josemarije u Putu pomogli su mi da najteže stvari vedro prihvatim jer nećete nikada pronaći sreću ako idete vremenitim prečacem

zadovoljstva. Kada cijelim srcem prikažem nešto Bogu, vidim kako je beskrajno moje „nutarnje zadovoljstvo“ i „duhovna korist“, a to daje veliku snagu. To je potpuno drugačija vrsta sreće.

## **Mogu promijeniti svijet**

Suradnica sam Opusa Dei. To je nešto što neprestano pomlađuje moju katoličku vjeru, pomaže mi da je zaista živim i govorim o njoj, i pomaže mi da ustrajem u njoj i da odbijam stvari koje su protivne Božjim planovima, te da prihvaćam one koje ovaj svijet čine ljepšim mjestom. Povrh svega, znam da brojni ljudi za mene mole te da mogu dati više i biti bolja, tako da nisam samo pasivni promatrač u Crkvi, već njezin živi dio poput svih ostalih. Pomaže mi shvatiti da zaista mogu promijeniti svijet počevši od svakodnevnog posla, svog poziva, mjesta na kojem me je Bog htio.

Kršćanska formacija koju primam ne pomaže mi samo da svoju vjeru dublje spoznam već i da postanem svjesna svoje odgovornosti prema drugima jer kada dođem u nebo sudit će mi se po mojoj ljubavi, prema tome što sam učinila za druge, jer sve ostalo bila bi samo sebičnost.

S Opusom Dei surađujem na brojne načine, vrlo smo povezani i vrlo sam na tome zahvalna. Uspijevam pomalo i financijski pomagati, ali uvijek je uključen u moje svakodnevne molitve. Bila sam vrlo sretna kada me je Maria Antonia pitala smije li dati svoju malenu porculansku figuricu Isusa u jaslicama (koju je jako voljela zato što je pripadala meni kada sam bila mala) jednom centru Opusa Dei koji je tek započinjao s radom.

---

pdf | document generated  
automatically from [https://  
dev.opusdei.org/hr-hr/article/drugacija-  
vrsta-srece/](https://dev.opusdei.org/hr-hr/article/drugacija-vrsta-srece/) (5.08.2025.)